

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

2/2016

ÚNOR

Zahájení Tříkrálové sbírky Plzeň 4.1.

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Homilie biskupa Františka na slavnost Matky Boží

Milé sestry a milí bratři!

Jsme na začátku nového roku a nevíme, co nám přinese dobrého či zlého. Ten minulý přinesl hodně dramatických problémů a bolestí, kterých našťástí naše země byla ušetřena, ale ke kterým nemůžeme být lhostejní. Myslím tím samozřejmě krvavé konflikty především v Sýrii a Iráku ale i v dalších zemích a víc jak milion uprchlíků a migrantů, který přišel a stále přichází do Evropy. Nevíme, co z toho nás potká v budoucnosti, proto nám to všem leží na srdci. Je třeba, abychom uprostřed všech strach probouzejících a nedůvěry či dokonce nenávist vzbuzujících reakcí mnoha lidí u nás, a dokonce některých vysoce postavených osob, pohlédli do budoucnosti s křesťanským pohledem víry a důvěry.

Je ovšem třeba, abychom se snažili o pravdivý pohled ukazující na situaci, zvláště v Evropě.

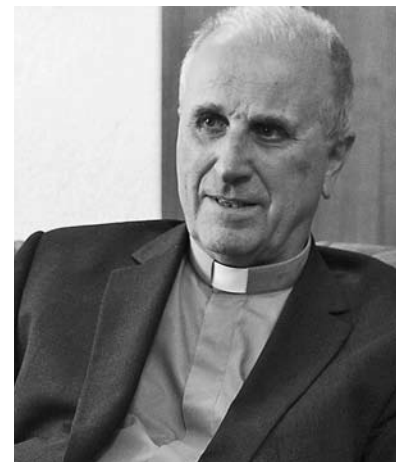
Především je třeba konstatovat, že v posledních desetiletích v Evropě výrazně poklesla porodnost, což má za následek mnoho negativních jevů. Ubývá přirozený přírůstek obyvatelstva a jeho počet se udržuje

především migrací, což má stránky pozitivní, ale i negativní, jak dobře víme. Obyvatelstvo stárne a ubývá jeho podíl v produktivním věku, což bude mít za následek postupný pokles hrubého domácího produktu. Zato roste finanční podíl vydávaný na životní zabezpečení generace v neproduktivním věku. Nejhorší ovšem je trvalý výrazný pokles koeficientu plodnosti, který určuje míru přirozené reprodukce obyvatelstva. Ve většině evropských zemí včetně naší je tento koeficient tak nízký, že návrat do normálního stavu je už prakticky nemožný. Koeficient zajišťující trvalý početní stav obyvatelstva je 2,21 dítěte na jednu ženu, zatímco u nás je nyní 1,44. Úbytek obyvatelstva má navíc exponenciální průběh, což má za následek, že po dvou generacích poklesne počet mladých lidí na třetinu současného stavu.

Je to smutné zjištění, že Evropa svým odklonem od tradičních židovsko-křesťanských hodnot a výrazným odmítnutím rodiny jako zdravého a bezpečného základu společnosti a její budoucnosti se odsoudila k po-

stupnému vymírání. Sobectví, zahleděnost pouze na svůj prospěch, vedlo k tomu, že děti, zvláště ve větším počtu, se staly nežádoucí. To má ovšem závažný důsledek. Přirozený úbytek obyvatelstva vytváří vákuum, které přirozeně volá po zaplnění. Samozřejmě především z těch zemí a světadílů, ve kterých přirozený přírůstek obyvatelstva je kladný, nebo dokonce vysoce nad základní hodnotou. To jsou především všechny africké země a také islámské země. Jak vidíme, odpovídá to současné situaci migrace, která je navíc podnícena agresivními fanatiky, zaštiťujícími se islámem a rozsévajícími násilí a smrt na Blízkém východě i v Africe, a podvodně podněcována obchodníky, kteří vydělávají na lidském neštěstí a na lidské touze bydlet v zemích s lepšími životními podmínkami.

Situace, která tím vzniká, nás naplňuje starostmi o přítomnost i budoucnost. A hlavně snahou co nejlépe a nejúčinněji na danou situaci reagovat. Je nám jasné, že jde o setkání a někdy i střet kultur: evropské, vyrůstající z židovství a křesťanství, modifikované i dalšími směry, především laicismem Velké francouzské revoluce – a islámu, který není jen náboženstvím, ale úhrnnou právně – politickou formou uspořádání společnosti, určenou zákonodárstvím šaría. To spočívá na úplně jiných principech než náš právní systém. Důležité však je, aby to nebylo setkání násilné, ale pokojné, které bude ústít do dialogu a spolupráce kultur, jakkoliv to je a bude náročné. Každopádně je však třeba se o to snažit. Z historie dobře víme, jak vzácné v ní byly okamžiky spolupráce mezi

křesťanstvím a islámem, spíše šlo víc o vojenskou obranu Evropy před tlakem islámu, která měla své prohy, ale především rozhodující vítězství. V opačném případě by už dnešní Evropa vypadala jinak. Mohla by mít budoucnost podobný charakter válečných střetů? Obávám se, že nikoliv. Jednak destruktivní síla zbraní hromadného ničení je stálou reálnou hrozbou a jednak vymírající a slábnoucí Evropa, vycházející navíc z demokratických a liberálních principů, bude ztrácet sílu k násilnému odporu proti islámu, spočívajícímu na principu šaría, který nemuslimům, křesťanům a židům nepřiznává zdaleka stejná práva a ateistům vůbec žádná.

Snaha o pokojnou spolupráci s islámem (ale i s ostatními náboženstvími) vede k úsilí o vzájemný respekt a každodenní pokojné soužití příslušníků různých náboženství a kultur. Tam je ovšem třeba, aby Evropané neodložili svoji kulturu, ale snažili se ji žít a tak vstupovali do vzájemného dialogu a spolupráce. Evropská kultura vychází ze židovství a křesťanství a je oboha-

cená o prvky demokracie, svobody a lidských práv, rozvinuté v moderních státech. Mnoho se dnes mluví o hodnotách této kultury. Je to správné, ale poněkud jednostranné. Tyto hodnoty totiž nejsou nic abstraktního, ale

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

obecné vzorce a zásady chování jednotlivců i celé společnosti. Dalo by se říci, že to je ovoce vyrostlé převážně na stromě Bible, na stromě židovství a křesťanství. Konkrétně řečeno: nekrást, nepodvádět, zůstat věrný manželce či manželovi, držet slovo za každou cenu, to nejsou jednoduché zásady a dodržet je může pouze ten, kdo má k tomu sílu, kterou mu dává právě víra a vědomí, že se bude ze svých skutků zodpovídat. Tomu, který dokonale zná jeho nitro a jeho život. A tak se dostáváme k důležitému poznání. Je dobře snažit se zachovávat ty nejrůznější zvyky a obyčeje vyrostlé u nás i jinde v Evropě během staletí na křesťanství. Zvlášť teď kolem Vánoc je jich hodně. Jsou to milé a krásné obyčeje. Ale pozor, jsou to pouhé ozdůbky na stromu života, vyrostlém z křesťanství, bez kterého nebudou mít dlouhého trvání, a hlavně nejsou schopné unést život jedince i společnosti v celé jeho šíři, složitosti a náročnosti.

K současným reakcím je třeba říci, že vzbuzovat strach, paniku a xenofobii je přesně to, co chtějí v Evropě vyvolávat islámští radikálové z ISIS a z dalších radikálních islámských uskupení. Je pravda, že islám ze své podstaty je obtížně slučitelný s jinými náboženstvími a těžko lze usilovat o plnou toleranci ze strany islámu. Přesto je třeba se snažit prosazovat myšlenku, kterou nedávno vyslovil papež František v mešitě v městě Bangui ve Středoafričské republice, kde po muslimském převratu v roce 2013 pokračuje občanská válka mezi většinovými křesťany a menšinovými muslimy.

Papež řekl: "Muslimové a křesťané jsou bratři." Vyzval obyvatele, aby se bránili strachu jeden z druhého a aby překonali vojensko-politickou a morální krizi: "Odložte zbraně, těmi nic nevyřešíte." Katoličtí věřící vítali na mši muslimy potleskem a zvoláním, „Nenávist skončila“.

Co je tedy třeba? Především chovat se k uprchlíkům a migrantům, křesťanům i muslimům vstřícně. Představme si, že bychom my byli na jejich místě: jak bychom asi chtěli, aby se ti lidé chovali k nám, tak se snažme chovat my k nim. Starší generace si dobře pamatuje, jak naši uprchlíci před komunistickým režimem byli v zahraničí vděční za dobré přijetí. Ti lidé musejí poznat, že přicházejí mezi přátele a nikoliv protivníky nebo lidi lhostejné a sobecké. O tom mluví papež ve svém poselství na dnešní den. Jde mu právě o překonání této lhostejnosti a o milosrdenství – právě v roce milosrdenství – vůči všem na okraji společnosti. A sem patří i všichni uprchlíci a běženci.

Jsem přesvědčen, že v těchto lidech, budou-li vstřícně, s láskou a soucitem přijímání, vyrostne vůči nám, Evropanům, důvěra či dokonce přátelství a to je základ dobrého budoucího soužití. Zdůrazňuji, že toto je jediná cesta do budoucnosti. Je to samozřejmě cesta křesťanská. Jiná rozumná alternativa neexistuje. Proto se nenechme svádět těmi, kteří hlásají strach a nenávist k cizincům a vydávají to za vlastenectví. Je to falešné a především nekřesťanské a lze říci zcela nelidské. Ať to hlásá kdokoli. Nedovolme, aby tito lidé naši společnost, náš národ rozdělovali, jak už

se to stalo v našich dějinách vícekrát. Jejich pohnutky nejsou upřímné.

Je jasné, že nikdo nemůže zaručit, že mezi přistěhovalci nebudou i lidé ochotní k terorismu. K tomu jsou orgány jednotlivých států i Evropské unie, aby se účinně snažily těmto lidem v terorismu zabránit. A jak je patrné, v posledních týdnech se jim to i daří. Musíme ovšem si bohužel zvyknout na omezení, která z toho pro nás plynou. V době studené války byla nebezpečí, na která jsme si zvykli; především nebezpečí použití zbraní hromadného ničení. Dnes si musíme zvyknout na tato nová nebezpečí terorismu. Doufejme, že i ta časem pomínou.

My křesťané a všichni věřící v Boha však máme jednu jistotu; jsme v rukou milujícího Otce: jednotlivci, celé národy i celý svět, a tento Bůh je dost mocný, aby zlo obrátil v dobro. Je ovšem třeba říci, že to poslední slovo milujícího Boha Otce není tady, ale až na věčnosti. Ale právě v tom je naděje, která nese celý náš život, po dny i roky, i kdyby se nám zdálo, že se vše spiklo proti nám. Poděkujme tedy Bohu za jeho ochranu a vložme znovu do jeho rukou životy, naše, našich drahých, našeho národa i všech lidí celého světa. A snažme se tuto křesťanskou naději, založenou na víře v milujícího Boha, šířit i mezi ostatními spoluobčany, především jako reálnou pozitivní alternativu ke strachu a nenávisti vůči všem, kteří jsou jiní než my.

Amen.

+ František Radkovský
+ František Radkovský
biskup plzeňský

Stovky králů a královen se setkaly se dvěma biskupy v kladrubském chrámu

"Největší solidární akce dětí pro děti na světě je Tříkrálová sbírka. Připomíná úctu a respekt k dítěti, jak to pochopili i tři mudrcové z východu, když poklekli před malým Ježíšem," zdůraznil řezenský biskup Rudolf Voderholzer, když společně s biskupem Františkem Radkovským zahajovali Tříkrálovou sbírku pro obě diecéze 29. prosince v Kladru-bech u Stříbra.

Monumentální interiér klášterního chrámu Nanebevzetí Panny Marie, sv. Wolfganga a sv. Benedikta dozajista ještě nikdy nehostil tolik mladých králů a královen v pestrých oděvech a s dychtivostí v tvářích. Radost vyzařovala i z biskupa Františka Radkovského, podle jeho vlastních slov především proto, že účastníků z plzeňské diecéze bylo podstatně více, než očekával. "Počet koledníků z Bavorska je vyšší než našich, ale to už je dáno rozdílem v počtu a podílu věřících obyvatel obou diecézí. Jsem na ty, kteří přijeli do Klad-

rub, i na celkový počet kolem tisíce koledníků z diecéze pyšný," uvedl ředitel Diecézní charity Plzeň Jiří Lodr, který jako každoroční koledník sám dorazil v královském převleku.

Výzva k respektování dětí a slabých, k respektování jejich potřeb, svobody víry a vzdělání zaznívala při česko-německé bohoslužbě v kladrubském klášterním chrámu opakovaně jak z úst malých koledníků v přímlovách, tak od obou biskupů. Ti také nešetřili díky všem, kdo se na průběhu Tříkrálové sbírky podílejí. "Vaše účast na Tříkrálové sbírce je nejlepší způsob, jak trávit Vánoce. Kromě získání prostředků pro potřebné přinášíte lidem vánoční poselství lásky a myšlenku, že Bůh je má rád," shodli se biskupové.

Pro ty koledníky, kteří se do Kladrub nedostali, zahájil Tříkrálovou sbírku biskup František Radkovský slavnostně ještě jednou 4. ledna dopoledne v Karlových Varech a odpoledně na plzeňské radnici a v katedrále sv. Bartoloměje, kde proběhlo již tradiční ztvárnění

vánočního příběhu v podání ochotnického souboru ze Starého Plzeňce.

Malířské palety zachraňují manětínské varhany

Téměř sto šedesát tisíc korun na opravu vzácných varhan manětínského kostela sv. Barbory vynesly dvě aukce malířských palet, pojatých jako umělecká díla.

První aukce proběhla 28. listopadu v aule Českého rozhlasu Plzeň, druhá 17. prosince v Koinonii Jan Křtitel v Plzni-Liticích. Největší zájem byl o paletu, na níž plzeňský architekt Jan Soukup zachytil zvony navracející se díky dárcům do katedrály sv. Bartoloměje, cena nakonec dosáhla desti tisíc korun. Paleta ztvárněná plzeňským rodákem, hercem a zpěvákem Jiřím Suchým byla vydražena za malebných 7777 korun.

"Jsme s výsledkem spokojeni, naším cílem bylo získat v prvním kroku finance na opravu cínových píšťal manětínských varhan a to se podařilo," zdůraznil Marek Rošník ze spolku Svět podle Jakuba, který si vzal záchranu manětínských varhan z první poloviny 18. století za své a aukci i další akce organizuje

Hospic sv. Jiří v Chebu nabízí nové poradenské služby pozůstalým

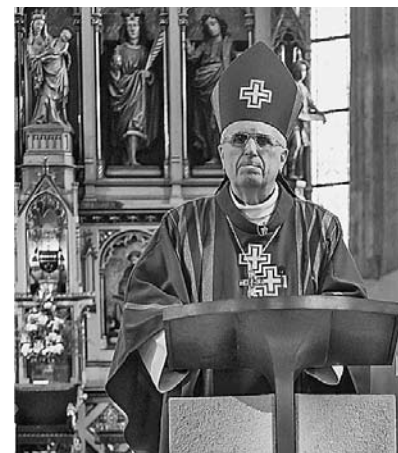
Pro tyto účely byla rekonstruována poradenská místnost v ul. Svobody 3, kde ti, kterým odešel blízký člověk a kteří potřebují oporu či radu, mohou vyhle-

dat kvalifikovaného pracovníka. Ten je bude doprovázet jak při přípravě pohřebních obřadů a dalších praktických záležitostí, tak v jejich truchlení. Poradenské služby pro pozůstalé probíhají pravidelně v pondělí od 15.00 do 18.00 hodin nebo na základě individuální domluvy.

Kromě toho je hospicová poradna místem, kam mohou přicházet také pečující osoby, nemocní i další, jimž může hospic pomoci. Pro ně je zde otevřeno každé úterý od 14.00 do 18.00 hodin. Poradenská místnost byla rekonstruována především díky aplikaci "Pomáhej pohybem" Nadace ČEZ, která poskytla 50 tisíc korun, a firmě Novotrada X. Protože služby domácí paliativní péče nejsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, je provoz mobilního hospice odkázan na granty, dary a benefiční akce.

Mše sv. za uprchlíky a lidi v nouzi v katedrále

Na Světový den migrantů a uprchlíků 17. ledna proběhla v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni mše sv. za uprchlíky a lidi v nouzi. Tento den se v katolické církvi připomíná již dlouho, ale letos

vzhledem k migračním vlnám v Evropě se stal obzvlášť aktuálním.

"Papež František zvolil téma Migranti a uprchlíci názvů vyzývají. Odpověď evangelia je milosrdenství. Zároveň Svatý otec projevil přání, aby se tento den letos připomínal především na národní a diecézní úrovni, protože právě členové místních církví a farností se s migranty setkávají a budou setkávat v osobním kontaktu," vysvětluje biskup František Radkovský. Ve své promluvě v katedrále upozornil na problém, o kterém se příliš nemluví, a sice na nízkou porodnost a tím i ubývající přírůstek obyvatelstva v Evropě. "Může se stát, že ti, kdo dneska xenofobně vystupují proti přistěhovalcům, budou rádi, když je tito budou třeba ve stáří ošetřovat. Důležité ale je, abychom znovu nalézali a neopouštěli naše křesťanské kořeny a podstatu. A mějme na paměti slova papeže Františka, že lhostejnost a mlčení vede ke spoluúčasti na zlu," upozornil biskup.

"Židé a křesťané společně" - vzpomínka na židovské transporty

"Co se stalo před sedmdesáti lety změnit nemůžeme. Ale mělo by zůstat věčné memento. Kéž se nám daří transformovat bolest minulosti do obětavé pomoci v přítomnosti," vyzval biskup František Radkovský v neděli 17. ledna v plzeňské Velké synagoze při vzpomínkovém shromáždění k výročí lednových židovských transportů do vyhlazovacích táborů v roce 1942.

Už devátým rokem se v druhé největší evropské synagoze sešli zástupci židovských obcí, křesťanských církví, samosprávy a široké veřejnosti, aby jednak uctili památku více než dvou a půl tisíce odvlečených plzeňských židovských mužů, žen a dětí, z nichž se konce vál-

ky dožily pouhé dvě stovky, jednak aby upozornili, že hrůzy holocaustu je třeba mít stále na paměti. První shromáždění vzniklo spontánně v lednu 2008 jako protest proti tehdy úředně povolenému pochodu neonacistů centrem města v den výročí transportů.

Předseda Federace židovských obcí Jiří Daníček zdůraznil, že zločiny proti lidskosti bývají ve jménu tzv. pořádku páčány těmi, kteří lidskou svobodu považují za nežádoucí. "Hromadně vraždil nejen Hitler, ale i Stalin, nacismus a bolševismus jsou jen dvě strany téže mince," připojil Petr Náhlík, náměstek primátora města Plzně.

Shromáždění ve Velké synagoze se zúčastnil i zástupce izraelského velvyslance v ČR Eran Juvan, který s připomněl, jak často se setkáváme s nebezpečným popíráním či zesměšňováním holocaustu na sociálních sítích i jinde.

"Proč opakujete tuto akci stále znovu, dostávám občas otázku," prozradil pastor Křesťanského společenství Plzeň Karel Řežábek, který letošní vzpomínkové shromáždění uváděl. "Odpovídám, když si holocaust nebudeme připomínat, bude zapomenut. A když bude zapomenut, může se opakovat. I my bychom pak mohli být někam odvlékáni za tichého přihlížení většiny."

Tečku za sekáním udělala modlitba Kadiš v podání vrchního zemského rabína Karola Sidona.

Výsledky účelových sbírek roku 2015

Vybrané a příjemci přeposlané částky:

Sbírka na Charitu (2x) 292 479 Kč

Sbírka na misie 337 160 Kč

Sbírka Svatopetrský haléř 217 893 Kč

Sbírka na Svatou zemi 54 388 Kč

Sbírka na Bibli 100 854 Kč

Sbírka na bohoslovce (2x) 278 418 Kč

Sbírka na diecézi (2x) 246 079 Kč

Sbírka na Národní eucharistický kongres 56 631 Kč

TERMÍNY ÚČELOVÝCH SBÍREK V ROCE 2016

21. února - Svatopetrský haléř

6. března - na podporu SDM v Krakově

27. března (Boží hod velikonoční) - na Charitu

15. května (Boží hod svatodušní) - na diecézi

21. srpna - na bohoslovce

25. září - Svatováclavská sbírka

na Charitu

23. října (misijní neděle) - na misie

13. listopadu - sbírka na Den Bible

27. listopadu - Mikulášská sbírka na bohoslovce

26. prosince - Svatoštěpánská sbírka na diecézi

HISTORIE A SOUČASNOST PLZEŇSKÉ DIECÉZE, VÝSTAVA NA PLZEŇSKÉ RADNICI

Výstava bude slavnostně zahájena za účasti biskupa Františka Radkovského 1. února v 17.00 hodin v mázhausu plzeňské radnice a potrvá do 19. února. Připomíná, že snaha o založení biskupství v západních Čechách má delší historii. Po několikerém neúspěšném úsilí v průběhu dějin došlo k založení diecéze na západě Čech až v roce 1993. Výstava chce ukázat kořeny víry na tomto území, historické snahy o zřízení biskupského sídla i to, co se v diecézi

během její nedlouhé historie podařilo vybudovat.

SETKÁNÍ ZASVĚCENÝCH OSOB S BISKUPEM

proběhne 6. února na Biskupství plzeňském:

9.30 modlitba

9.50 promluva na závěr Roku zasvěceného života - P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM "Vyvolení a zasvěcení"

10.45 promluva ke Svatému roku milosrdenství - P. Romuald Štěpán Rob OP "Jméno Boha je milosrdenství"

11.30 mše sv. v katedrále sv. Bartoloměje s projitím Brány milosrdenství, hlavní celebrant biskup František Radkovský

KRISTŮV KŘÍŽ A CO V NĚM ČTĚME?

Přednáška Kateřiny Lachmanové se koná 10. února ve 20.00 hodin v učebně Biskupství plzeňského, nám. Republiky 35. Vstupné - jednotlivec 30 Kč, pár 50 Kč. Informace na tel. 728 930 030.

ZÁPIS DO CÍRKEVNÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Církevní ZŠ, která začne od září 2016 vyučovat v Plzni na Slovanech, právě zapisuje žáčky do 1. třídy. Zápis se uskuteční 12. února. Škola bude nabízet vzdělání a výchovu v křesťanském duchu. Více informací najdete na www.cisplzen.cz

BIBLICKÁ SETKÁVÁNÍ NA BISKUPSTVÍ

Pastorační centrum zve všechny zájemce na pravidelné biblické hodiny s Josefem Kaše, které se konají vždy první a třetí pondělí v měsíci. V únoru se setkáme 1. a 15. 2. v 19.00 hodin v učebně biskupství. Pravidelná setkání jsou otevřena všem zájemcům o čtení a sdílení se nad texty z Písma, nechybí ani svědectví života, modlitba a příležitostné slavení radostných událostí ve společenství. V Novém roce nás budou

provázet liturgické texty, připadající vždy na následující neděli. Scházíme se abychom společně objevovali Boží lásku ke každému z nás a povzbuzovali se tak na cestě víry i vzájemným svědectvím. Informace na tel. 728 930 030.

VÍKEND PRO NEZADANÉ KATOLÍKY

26. - 28. února

Víkend je určen všem nezadaným bezdětným katolíkům – svobodným, vdovcům/vdovám nebo rozvedeným s možností církevního sňatku ve věku 32-46 let, kteří hledají svůj protějšek. Podmínkou je účast na celém víkendu. Místo konání: Praha
Více o akci je možno se dozvědět či přihlásit se na mailu: spolecne70@volny.cz

REKOLEKCE PRO ŽENY

proběhne ve dnech 15. - 17. dubna v Horní Blatné. Rekolekci povedou P. Krzysztof a Josef Kaše. Zveme všechny pokřtěné ženy nebo katechumenky, které touží po tichu, odpočinku, načerpání sil fyzických a duševních. V programu nebude chybět prostor pro vlastní i společnou modlitbu, v nabídce budou promluvy, mše svatá, osobní noční adorace, služba přímluvné modlitby apod. V případě Vašeho zájmu napište na adresu plzenske.panenky@volny.cz.

NÁRODNÍ POUŤ VE SVATÉM ROCE MILOSRDENSTVÍ DO KRAKOVA - LAGIEWNIK 27. – 29. 5.

Zveme k účasti na autobusové pouti do Krakova, kde se v sobotu 28. května sejdou věřící z Čech a Moravy se svými biskupy na poutním místě Božího Milosrdenství v Krakově u hrobu sv. Faustyny. Program:
pátek 27. 5. odjezd z Plzně, návštěva koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau, ubytování v Krakově.

sobota 28. 5. účast na Národní pouti
9:00 zpěvy, texty, úvahy
10:30 mše svatá v chrámu Božího milosrdenství
12:00-13:30 oběd a prohlídka areálu
13:30 - 14:30 koncert SBM, přednáška, adorace se zpěvy
15:00 Korunka k Božímu milosrdenství
15:30 putování do chrámu svatého Jana Pavla II. a zakončení, odpoledne návštěva bývalé židovské čtvrti Kazimierz
neděle 29. 5. prohlídka Krakova, návrat do Plzně ve večerních hodinách
Cena 4 000,- Kč, v ceně zahrnuta doprava, ubytování v 3 hvězdičkovém hotelu, 2x snídaně a 2x teplá večeře, vstup s průvodcem do muzea Auschwitz-Birkenau, účastnický poplatek na Národní pouť.

Přihlášky na pastoračním oddělení Biskupství plzeňského, Nám. Republiky 35, 301 00 Plzeň u paní Anny Šlajsové, slajsova@bip.cz.

NA PLZEŇSKOU VĚŽ TŘEBA KAŽDÝ DEN!

Biskupství plzeňské pro letošní rok připravilo permanentní vstupenku, která umožní opakovaný výstup na nejvyšší kostelní věž České republiky v katedrále sv. Bartoloměje o výšce 102,2 metru. Permanentka má roční platnost, tj. od 1. ledna do 31. prosince 2016 a zakoupením držitel získává 50% slevu na vstupném při návštěvě katedrály a Meditační zahrady, a to po celý rok 2016. Permanentní vstupenka je vystavována na jméno a při vstupu na věž se držitel prokazuje permanentkou a dokladem s fotografií (Plzeňská karta/OP). Z ochozů ve výšce 60 metrů zažijete jedinečný pohled na celou Plzeň a široké okolí.

Připravila Alena Ouředníková,
foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Brány milosrdenství v plzeňské diecézi

Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje

- každý pátek 15.00-16.15 adorace, sv. smíření, 16.30 mše sv.
- 14. května Den smíření (vikariáty Plzeň-jih, Plzeň-město, Plzeň-sever a Rokycany)
- 27. května 8.00 a 16.30 mše sv., výročí posvěcení
- 24. srpna 8.00 a 16.30 mše sv., pouť

Ostrov, kostel sv. Michaela Archanděla a Panny Marie Věrné

- každý čtvrtek 18.00 mše sv., 18.30-19.30 adorace
- první pátek v měsíci 15.00-18.00 adorace, sv. smíření
- 5. března Koncert pro Boží milosrdenství, slovenská křesťanská folková kapela Slnovrat
- 7. května Den smíření (vikariáty Karlovy Vary a Sokolov)
- 8. května 8.30 Mariánská pouť
- 25. září 9.00 pouť ke sv. Michaelovi

Klatovy, kostel Narození Panny Marie

- 5. března otevření brány při mši sv. v rámci vikariátního dne (Den smíření)
- čtvrtá středa v měsíci 9.00-13.00 svátost smíření
- první pátek v měsíci 15.00 adorace a svátost smíření, 18.00 mše sv.
- první sobota v měsíci poutě farností vikariátů Domažlice a Klatovy (10.00 mše sv.)
 - 2. dubna farnost Kdyně
 - 4. června farnost Domažlice
 - 6. srpna farnost Nýrsko
 - 1. října farnost Klenčí
 - 5. listopadu farnosti Švihov a Plánice
- 8.-10. července Klatovská pouť

Mariánské Lázně, kostel Nanebevzetí Panny Marie

- každá středa 17.00 mše sv. o Božím milosrdenství
- první pátek v měsíci 17.00 mše sv.; poté adorace a sv. smíření
- 7. května Den smíření (vikariáty Cheb a Tachov)
- 20. srpna 10.00 mše sv., pouť
- 10. září 10.00 mše sv., posvěcení

Svatý rok Milosrdenství

Motto plzeňské diecéze
„Tvoje milosrdenství bud, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!“
(Žalm 33,22)

Teplá, kostel Zvěstování Páně

- 4. dubna 10.00 otevření brány při mši sv.
- první sobota v měsíci 13.00 sv. smíření, 15.30 mše sv.
- 16. července 10.00 mše sv., pouť k bl. Hroznatovi
- 3. září Den smíření (diecézní pouť)

Foto Jiří Strašek - Člověk a víra

Z charitního života

Tisícovka koledníků v Kladruzech

Tříkrálová sbírka 2016 v plzeňské diecézi byla letos zahájena netradičně už 29. prosince v Kladruzech u Stříbra. Na společném setkání koledníků z plzeňské a řezenské diecéze se dohodli biskupové Mons. František Radkovský a Dr. Rudolf Voderholzer, který má ke Kladrubům citový vztah, protože odtud pocházela jeho maminka. Symbolické propojení obou diecézí prostřednictvím dobročinné sbírky se líbilo na obou stranách, ale koordinátorkám připravilo perné chvíle. V první bylo třeba domluvit otevření klášterního areálu s Národním památkovým ústavem, který klášter spravuje. Připravit časový plán a hlavně zajistit ve spolupráci s místní starostkou a policií organizaci a technická a bezpečnostní opatření v Kladruzech. „V podstatě nám došlo, co všechno tahle

práce obnáší až v momentě, kdy nám z Řezna oznámili, že do Kladrub může přijet až 800 lidí z Německa“, řekla koordinátorka Tříkrálové sbírky Alžběta Kalábová. „V tu chvíli bylo jasné, že bez spolupráce s místními to nepůjde“. Spolupráce zafungovala skvěle. Centrem setkání se stala místní základní škola. Pomáhala většina učitelského sboru včetně ředitelky Ivety Černé a zástupce ředitele Pavla Nového i děti z vyšších tříd. Školní třídy posloužily jako improvizované šatny a na chodbách se podávalo občerstvení. Koledníci z Bavorska si s sebou přivezli vlastní organizátory, kteří je navigovali do školních tříd, informovali a koordinovali podle dispozic. Výsledkem společného zahájení Tříkrálové sbírky partnerských plzeňské a řezenské diecéze byl impozantní průvod, který vyšel od základní školy v obci

do kostela Nanebevzetí Panny Marie v areálu kláštera. U vchodu do kostela vítali návštěvníky oba biskupové – Mons. František Radkovský a Dr. Rudolf Voderholzer. Organizátoři odhadli počet přítomných na více než tisícovku.

Tříkrálové akce v Plzni

Tříkrálovou sbírku v Plzni zpestřila 6. ledna jízda Tříkrálovou tramvají. Tramvaj zapůjčily Plzeňské městské dopravní podniky. Cestující jezdili zdarma, ale mohli samozřejmě přispět do sbírky přítomným koledníkům. O dobrou náladu se starali muzikanti a zpěváci, se kterými se Plzeňané setkávají obvykle na jiných místech. „Hrál jsem leckde, ale v tramvaji ještě ne“, svěřil se kapelník countryové skupiny ŠK Band. Rozhodně to pro nás byl velký zážitek“. Sbírkou podpořily tentokrát i kulturní akce v klubech Jabloň a Anděl a kavárnách a čajovnách Seraf a Kačaba. Přidaly se i některé obchody a nákupní centra. Organizátoři děkují všem!

Miroslav Anton

Světový den nemocných

oslavíme se všemi, kteří cítí, že potřebují posilu ve své nemoci, společnou mši svatou spojenou s udílením svátosti nemocných v sobotu dne 20. února ve 14.00 hodin v učebně biskupství na nám. Republiky 35.

Přede mši svatou bude možno přijmout svátost smíření, po ní Vás zveme na malé občerstvení při kávě a čaji a nabídneme možnost konzultace a odborné poradenství.

Přejeme si, aby se mohli zúčastnit i ti, kterým činí chůze a doprava potíže, a tak, i když nebude letos k dispozici bezbariérový autobus, budeme organizovat individuální dopravu. Svoje závazné požadavky na odvoz sdělte nejpozději do 10. února pí. Srbové na číslo 731 433 101, abychom mohli naplánovat svoz a zájemcům sdělit čas odjezdu.

Ve všech charitních zařízeních proběhne oslava dne nemocných samostatně v okruhu památky Panny Marie Lurdské.

Anna Srbová

QUO VADIS

CD Jsem jen díky

Známa plzeňská křesťanská hudební skupina QUO VADIS oslavila v lednu 20. výročí svého založení a při té příležitosti vydala nové CD s názvem *Jsem jen díky*. O tom všem jsme si povídali s vedoucím skupiny Bohumírem Smolkou.

Jaké to je být vedoucím hudební skupiny, která vznikla před dvaceti lety jako dětská a nyní v ní téměř ve stejném složení účinkují dospělí lidé, z nichž někteří sami už mají děti?

To je dost zajímavá otázka, na niž musím dát širší odpověď.

Na začátku byla moje úloha vedení dětí k hudbě a nalézání zajímavých harmonií v souzvuku hlasů a nástrojů, a tím vytváření kladného vztahu k hudbě. Postupem času, jak děti rostly, začaly postupně dobře ovládat své hlasy a nástroje a vnímat tvoření harmonií. A samozřejmě stávaly se z nich postupně osobnosti, začaly si

vytvářet vlastní hudební cítění a vnímání a stejně tak i svůj vlastní hudební projev, styl a názor.

V současné době je hlavní úloha kapelníka spíše o hledání a organizování času pro akce, kterých se jako kapela účastníme. V kapele už dlouhou dobou vládne demokracie, kdy se snažíme nacházet řešení, která se hodí většinově. Hlas každého je vnímán a hlasujeme nejčastěji o tom, jestli můžeme hrát na té či oné akci, hledáme konsensus nad výběrem písní pro nahrávání, vhodnost termínů, v pozadí se berou možnosti a přání všech.

Je to někdy složité domlouvání, ale dnes jsou všichni dospělí lidé, někteří žijí v manželství, někteří mají už své děti, proto se toto vše musí společně domlouvat. Většinou komunikaci i samotná hlasování provádíme prostřednictvím facebooku v uzavřené skupině, kam mají přístup jen členové kapely a jejich partneři.

Před dvaceti lety vznikalo dost nových, leč klasických chrámových sborů a schol. Quo vadis se repertoárem lišila a liší. Z čeho vyplynulo zaměření vaší kapely a jak vlastně vůbec došlo k jejímu vzniku?

Musím se vrátit do mého mládí, kdy jsem ke svým dvanáctinám dostal první kytaru (tehdy od sušického kněze) a při slibu rodičům, že dostuduji housle v lidové škole umění, jsem se na ni mohl začít samoučit. To bylo v lednu a po letních prázdninách už jsem na ni hrál v kostele ve skupině Cantate domino, při mši obecně nazývané jako „kytarovka“. Inspirací nám tehdy byly pražské skupiny Giovanni a plzeňské Angelos. Obě však neměly dlouhého trvání a v sedmdesátých letech je komunistická zvůle zakázala. Sušická skupina Cantate domino jako zázrakem přežila totalitu. My však víme, že sušický pan děkan si proto na výsledích u STB užil své a uhájil nás. A toto hudební těleso pod vedením Václava Švehly do mě téměř dvanáct let postupně ukládalo hudební hřivny, které jsem se pokusil v Quo vadis předávat dál. Z toho plyne můj vztah k rytmické chrámové hudbě. A z toho vyplývá i mnoho písní citovaných skupin, stejně tak ze zpěvníků Hlaholík a Cantate, které jsme znovu v Quo vadis oživil, které až do současnosti často a rádi zpíváme. Důkazem je píseň na

posledním CD Ach Matka bolestná z dílny skupiny Giovanni. Ale nečerpali jsme jen z těchto „historických“ pramenů, ale i z doby nedávné, kdy ještě před sametovou revolucí v Plzni existovala skupina Sinaj a později Nejsme sami a v ČR existovaly skupiny Učedníci, Ztracená kapela a mnoho dalších, které prezentovaly svou hudbu na festivalu s názvem Porta Catholica, který se v Plzni v době totality tak trochu úmyslně schovával právě v době konání známé Porty. Tím se trochu maskovalo setkání značného množství křesťansky smýšlejících hudebníků a návštěvníků festivalu. Plakáty tehdy nesměly být vůbec, a tak se přilepily na vnitřní strany dveří kostela, v nichž tato setkání probíhala, a když začaly hrát první kapely, dveře se otevřely a plakáty i samotná hudba přilákaly další lidi, často nevěřící. Otce toho všeho byl pater Jan Pata a velmi úspěšně mu sekundoval pater Josef Žák, dnešní generální vikář plzeňské diecéze.

Při úvahách o vzniku kapely nemohu opomenout to, že na úplném počátku (v roce 1992) zpívajících dětí v kostele u salesiánů byl salesián pater Jožka Mendl, který začal sám děti doprovázet na kytaru a posléze předal vedení Ince Říhové. Následně jsem jej vystřídal u kytary, aby se mohl plně věnovat sloužení mše svaté. Asi po dvou letech činnosti jsme scholu rozdělili na dvě části. Zdálo se nám to rozumné především proto, že se schola rozrůstala o další pěveckou drobtinu a bylo potřeba řešit postupně vznikající věkové rozdíly dětí a zároveň posouvat dále hudební projev, používání nástrojů a i samotný výběr písní, který by korespondoval s věkem dětí.

Jaký je repertoár Quo vadis v současné době a kde všude vás mohou posluchači slyšet?

Repertoár tvoří přes dvě stě písní převážně ve stylu folk, rock a worship. Naše pravidelně nepravidelné je hraní při mši svaté u salesiánů v kostele sv. Martina a Prokopa v Plzni – Lobzích, kde hrajeme přibližně jednou za jeden a půl měsíce. Další ročně pravidelné hraní je vánoční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni, který se odehrává vždy 26. prosince. A do našich současných možností se vejdu i nějaké akce - svatby, křtiny, pohřby, už téměř tradičně setkání mládeže s biskupem a další obdobné veselice.

Ke svému 20. výročí vydává Quo vadis v těchto dnech nové CD s názvem Jsem jen díky. O kolikáté CD se jedná a co na něm najdeme?

Jedná se o páté studiové CD (nepočítám živou nahrávku ze zmiňovaného vánočního koncertu z roku 2004), které jsme nahráli ve studiu Kdyně u pana Václava Váchala. Na tomto CD je výběr z písní, které hrajeme velmi rádi a jsou vybrány napříč liturgickými obdobími. Je na něm např. naše oblíbená vánoční Na slámě, na seně, postní Ach, Matka bolestná, obecně známé starší písně Vděčnost a Světem běžím dál, písně z kancionálu upravené pro kytarový doprovod Andělů Boží a Blíž k Tobě Bože můj, je tam zhudebněná modlitba Otčenáš zpívaná v lotyšském jazyce, báseň Ivana Martina Jirouse (Magora) Kdybychom uměli být sami a žalm Okuste a vizte, obě zhudebněné Pavlem Říhou a další písně.

Když se ohlédnete za dvaceti lety kapely, na co nejvíce či nejraději vzpomínáte? Musíte mít spoustu společných zážitků.

Záleží na tom, z jakého úhlu pohledu se na věc díváme. Dřív bylo dvacet let neuvěřitelně dlouhá doba. Dnes je to jaksi velmi rychlé. A už nějaký čas rozumím větám mé babičky, která mi říkala, jak ten čas rychle letí. Dnes mohu potvrdit, že čím je člověk starší, tím je život kolem něj rychlejší, ale ne jen kolem něj, ale i v něm. A je mnohem krásnější. S Růženkou víc si užíváme čas, který můžeme spolu trávit. A raduju se z každého dne. Velice rád vzpomínám na naše spanilé jízdy QV, kdy několika auty jsme pádili do všech možných koutů naší republiky, např. na cestu do Rakouska doplněnou o návštěvu P. Růžičky v Domově pro kněze ve Staré Boleslavi. S ním jsem se často setkával, když bydlel v přístavbě kostela v Plzni - Lobzích. Úžasný člověk. V myšlenkách mám i Kralovickou faru a naše soustředění spojené s nahráváním tehdy ještě na kazety, německou konferenci Renovabis ve Freisingu, rakouský Purbach a chorvatskou Rogoznici a Cirkvenici a všechny naše společné dovolené, které jsme jako rodiny tehdy spolu prožívaly. Tvořily náš skvělý doprovodný tým, skvělý zázemí. Nejvíc moje skvělá manželka Růženka.

Nemohu zapomenout také na koncerty, ponejvíc ty vánoční na sv. Štěpána, později spojené s Tříkrálovou sbírkou. Jeden se mi vryl obzvláště hluboko do paměti. 26. 12. 2004. Tehdy se nám nic nedařilo, elektrika v kostele nefungovala, jen jedna zásuvka na 220V, která při zapojení ozvučovací techniky a osvětlení vyhazovala jistič, sháněli jsme někoho, kdo ví, kde je silnější elektrické připojení, nic jsem nezjistil, koncert jsme chtěli nahrávat, zvukař nestihl nastavit sílu signálu

pro jednotlivé nástroje i mikrofony, prostě hrůza. Všechno se posunulo v čase, na zvukovou zkoušku nezbyl čas, ani jsem si kytaru sám neladil, podal mi ji Martin a šli jsme na podium. Ani jsem nestihl mít trému. A nakonec jsme hráli s osvětlením jednou žárovkou. Koncert proběhl v klidu a pohodě a byla provedena i nahrávka, která nás velice mile překvapila, neboť až na jedno chvilkové hučení při písni Tichá noc, zřejmě kontrabas, bylo vše téměř dokonalé, všechny hlasy vyrovnané, všechny nástroje byly slyšet a byly naladěné. Takový malý zázrak. V lidských silách to nebylo možno zvládnout, věřím, že nám Pán tehdy seslal nejméně dvojnásob svého požehnání. Druhý den jsem si to dal do souvislostí, neboť ve stejný čas bylo v Indonésii zemětřesení, které vyvrhlo na nic netušící lidi vlnu tsunami. Jakoby se někde dobře nedostávalo a jinde ho bylo z hůry více sesláno.

Jednou jsme hráli v Erpužicích na Tachovsku v malinkém kostele sv. Markéty, kde sloužil a kam nás pozval tamější farář pater Hejhal. Tam jsme byli pro tamější věřící v přesile. Dvě babičky, kostelník a pater, proti asi 10 členům Quo vadis. Zažili jsme při mši svaté úžasnou atmosféru, kterou nedokážeme nijak vysvětlit. P. Hejhal po mši svaté řekl, "že tam ožívaly kameny." Na to se nedá zapomenout. Krásný zážitek máme i z koncertu na setkání mládeže v roce 2007 v Táboře. Tehdy jsme hráli pro největší počet lidí, plná louka rozdělená na sektory. Jásali a tančili.

Členy kapely Quo vadis jsou od samého počátku všechny tři vaše děti – dcera a dva

synové. Znamená to, že rodina Smolkova je tradičně hudební? Jaké to je, řídit v hudební skupině vlastní ratolesti?

Naše děti jsme vedli k hudbě od mala. U nás doma se odehrávaly několik let hudební zkoušky skupiny Nejsme sami a děti se setkávaly s hudbou od raného dětství. Všechny tři absolvovaly základní uměleckou školu na housle (to jsem musel ve svém dětství i já – a jsem tomu dodnes rád), i když tehdy se mi moc nechtělo. Později Martin absolvoval druhý cyklus ZUŠ na violu a následně dva roky školy pro dospělé, Petr pokračoval asi dva roky na kontrabas a baskytaru. Řídit své děti v kapele má své výhody i nevýhody. Mezi výhody patří znalost dětí a jejich schopností. Mezi nevýhody patří to, že některé charakterové vlastnosti se dědí a vyvíjejí po otci. A to může někdy otec těžko snášet. Říkám to trochu s nadsázkou, ale je v tom kus pravdy. A také, že se od nich víc vyžadovalo.

Jaké jsou plány a vize kapely do budoucna?

Jsem člověk, který moc neplánuje a spíše žije přítomností, takže velké plány netvořím, ale užívám si dnů, života i hudby tak, jak přichází. Tím, že kapela se z malých dětí proměnila na dospělé, z nichž někteří už mají svoje vlastní rodiny, je těžké něco plánovat. Ale kdo ví

Za rozhovor děkuje Alena Ouředníková

Méně známé blahoslavené

Blahoslavená Alicja Jadwiga Kotowska

13. června 1999 prohlásil ve Varšavě papež Jan Pavel II. 108 polských mučedníků z druhé světové války za blahoslavené. Mezi nimi byla i Alicja Jadwiga Kotowska, která byla nacisty popravena 11. listopadu 1939 za své vlastenecké aktivity.

Pocházela z Varšavy, kde se 20. listopadu 1899 narodila v početné rodině Jana a Žofie Kotowski Barskin, která i přes šlechtický původ žila skromně. Jadwiga (Hedvika) se od dětství zajímala o náboženství a historii. V osmnácti se přihlásila na studium medicíny a vstoupila do Polské vojenské organizace. Ve dvaceti letech působila jako sestra Červeného kříže ve vojenských nemocnicích.

V roce 1922 vstoupila do Kongregace sester zmrtvýchvstalého a po noviciátu a s řeholním jménem Alicja (Alice) začala učit na učitelském ústavu ve Varšavě a přitom na Varšavské univerzitě studovala chemii. 15. srpna 1928 slo-

žila věčné sliby a o rok později ukončila studia s titulem magistry a stala se učitelkou chemie na gymnáziu a v semináři.

Později ji její představení poslali do Wejherowa na severu Polska s pověřením založit základní školu a nové gymnázium, kde nakonec působila jako ředitelka a zároveň byla představenou zdejšího řeholního domu. Mezi místními obyvateli si rychle získala velkou oblibu.

1. září 1939 napadli Němci Polsko a krátce nato se dostali do Wejherowa a hned nato byla sestra Alice pro svoji vlasteneckou aktivitu sledována gestapem. 24. října 1939 byla zatčena a uvězněna. Byla často vyslýchána nevybíravými způsoby, ale nezlomili ji a dokonce povzbuzovala spoluvězenkyně. Když bylo třeba, zažívala jim i punčochy.

11. listopadu 1939 byla nečekaně spolu s dalšími vězni, mezi nimiž byly také židovské děti, odvezena do lesa, kde byli všichni postříleni. Skončili ve společném hrobě. Jejich těla byla po válce exhumována, ale ze sestry Alice se našel pouze kousek z jejího růžence. Než ji odvedlo gestapo, jedné sestře řekla, že je jí jedno, kde bude její tělo odpočívat, a že by dokonce chtěla, aby o ní nikdo nevěděl.

Blahoslavená Pina Suriano

Dobrovolná oběť za požehnání kněží

Toužila stát se řeholní sestrou, ale pořád měla v cestě nepřekonatelné překážky. Když poznala, že se musí

řeholního života vzdát, spolu se třemi družkami 30. března 1948 se obětovala jako dobrovolná oběť za posvěcení kněží. Netrvalo dlouho a onemocněla revmatickou artritidou, která vyvolala srdeční vadu a nakonec ve věku 35 let v roce 1950 zemřela na infarkt. 5. září 2004 papež Jan Pavel II. Pinu Suriano prohlásil za blahoslavenou.

Giuseppina, které všichni říkali Pina, pocházela z italského Particino, kde se 18. února 1915 narodila. Jméno dostala po svém otci. Rodiče byli rolníci a Pina vyrůstala ve velkém domě s rodiči, prarodiči a dalšími příbuznými. V sedmi letech vstoupila do Katolické akce, kde se aktivně zapojovala do všeho, co se dělo v její farnosti. V letech 1939 až 1948 působila jako sekretářka Katolické akce a byla předsedkyní sekce mladých dívek. V roce 1948 založila Sdružení dcer Panny Marie a byla jeho předsedkyní.

Pina hodně času trávila v kostele a 29. dubna 1932 v kostele Dcer milosrdenství Kříže složila slib čistoty. Tehdy si do deníku napsala: „Tento slavný den, můj Ježíši, chci se ještě více spojit s Tebou a slibuji Ti, že zůstanu co nejčistější a nejčudnější, abych byla bílou lilíí hodnou Tvé zahrady.“

Až do konce života žila tak, jak Bohu slíbila. Zemřela v 35 letech a pohřbena byla v rodinné hrobce v Particino. Její ostatky byly 18. května 1969 přeneseny do farního kostela Božského srdce. Veronika Pechová

Vyobrazení zleva:
bl. Alicja Jadwiga Kotowska
bl. Pina Suriano

Kostely a kaple sv. Jakuba

Vikariát Domažlice

Když jsem sestavoval seznam kostelů a kaplí, zasvěcených sv. Jakubovi, překvapilo mne, že jich je méně než svatých sv. Anny a sv. Jana Nepomuckého, o nichž jsem psal v posledních dvou letech, a že vykazují překvapivě nízký podíl kaplí. Statisticky vyjádřeno, z 92 staveb zasvěcených sv. Janu Nepomuckému bylo v naší diecézi 83 kaplí, tedy 90%. Z 60 svatoannenských kostelů a kaplí je 45 kaplí, tedy 75%. U sv. Jakuba je to jinak, z 30 staveb je 7 kaplí, tedy 23%. Snad důvodem je, že „popularita“ sv. Jakuba vrcholila ve středověku a potom stagnovala, a tak se nám zachovalo méně staveb, ale hlavně je minula velká barokní aktivita, z velké části lidová, kdy byla postavena většina malých vesnických kaplí. Pokud půjde poutník z Plzně do Santiaga da Compostella Norimberskou cestou, na první kostel sv. Jakuba narazí ve Staňkově. **Staňkov** se skládá ze dvou částí, městečka u silnice Plzeň – Domažlice a za Radbuzou je původní ves s kostelem. Obě části, které patřily klášteru v Chotěšově, byly vždy samostatné a obyvatelé městečka chodili do kostela v této vsi. Jeho počátky spadají do 1. poloviny 13. století, kdy je prvně zmiňován, ale nejstarší zachovaná část, presbytář zaklenutý žebrovou klenbou je mladší zhruba o sto let. Jeho loď byla prodloužena při přestavbě v roce 1738. Pozdněgotická věž byla dvakrát zvýšena, v roce 1673 o zvonové patro a v roce 1751 o další patro s hodinami. Zajímavostí interiéru, kromě pěkného barokního oltáře z roku 1685, je svažitá

podlaha směrem od vítězného oblouku. Interiér byl opraven ještě v 80. letech 20. století trochu nešťastně opat-

řením pilastrů zeleným břidlicovým obkladem. Na druhou stranu to svědčí o stálé péči.

Jižně od Staňkova se dostaneme do **Radonic**. Zde stojí větší mešní kaple, která byla postavena na obdélném půdorysu s trojbokým závěrem s věží nad západním průčelím v roce 1930 v historizujícím slohu blízcím se nejvíc románskému. Naposledy byla opravena v roce 2004 a je ve velmi dobrém stavu.

U Staňkova leží obec **Vránov**, na jejíž poměrně velké návsi stojí malá šestiboká kaple. Vystavěna byla v 1. polovině 19. století jako šestiboká s jehlancovou střechou a cibulovou bání. Uvnitř je barokní oltář z konce 17. století, který je starší než kaple.

Za Domažlicemi je obec **Postřekov** s velmi pěknou kaplí sv. Jakuba. Historizující, ale originální stavba byla postavena v letech 1897 až 1900. Plány vypracoval arch. Alois Čenský, mimo jiné autor plzeňské Městské Besedy. Zednické práce provedl Josef Knopf, tesařské František Řezníček. Interiér je

zastropen dřevěnou konstrukcí otevřenou do krovu. V mělkém presbytáři je novorenesanční oltář sv. Jakuba s působivým obrazem světce a v horním nástavci sugestivním obrazem jeho popravy. Kaple je předmětem péče obyvatel a je ve velmi dobrém stavu. Na svatojakubské cestě přes Norimberk leží i město **Hostouň** s kostelem sv. Jakuba. Starobylé místo, prvně zmiňované roku 1238 bylo povýšeno na město koncem 16. století. Kostel sv. Jakuba je prvně zmiňován až v roce 1360, ale jeho původ je nepochybně starší. Dnešní stavba svými neobvyklými rozměry svědčí o významu stavby. V roce 1731 byla přestavěna s využitím zdiva, zachovaného ze staršího kostela, jak ukazuje gotický sedlový portál

v jeho severní stěně. V roce 1877 padlo město za obětí požáru, který zničil i kostel. Při následné opravě byl lodi a presbytáři ponechán barokní vzhled, věž byla zvýšena a zastřešena vysokou jehlancovou střechou s drobnými jehlancovými věžičkami v rozích střechy. Na pravém bočním oltáři je uctívána

milostná socha Panny Marie s mrtvým Kristem – Pieta. Tato gotická socha je předmětem legend a výčet zázraků, které se udály mezi roky 1674 až 1729, dosahuje 200 zapsaných. Vedle kostela jsou nepatrné zbytky kaple Božího Těla, která byla zbořena v roce 1802. Ta byla památkou na případ zneuctění hostií hostouňskými židy v roce 1427, kteří zhanobené krvavé hostie zakopali údajně v těchto místech. Příběh, jehož malovaná verze v podobě jakéhosi obrazového komiksu se dodnes zachovala na zámku v Horšovském Týně, odkazuje na vypjatý antisemitismus (nejen) středověku. Výstavný kostel s bohatou historií je dnes trochu zapadlý, ale je připomínkou bohatého života našich předků.

Jan Soukup

Milí přátelé misíí, přinášíme několik zpráv z misíí.

ÚNOROVÁ CESTA PAPEŽE FRANTIŠKA DO MEXIKA

Návštěva papeže Františka se uskutečnila ve dnech 12. – 18. února. Cestu ohlásil v sobotu 12. prosince 2015, kdy si církev připomínala patronku Mexika Pannu Marii Guadalupskou. Za motto cesty papeže Františka do Mexika byla zvolena věta „Papež František - misionář milosrdenství a pokoje“, která má spojit témata, na něž klade římský biskup důraz: milosrdenství, spravedlnost, mír a naděje. Motto vyjadřuje skutečnost, že „František vychází vstříc všem lidem a jako misionář milosrdenství jde především mezi potřebné lidi, aby jim umožnil setkání s Boží láskou a jeho pokojnou přítomností v tomto světě“.

V zemi, ve které od roku 2006 probíhá drogová válka, navštíví papež např. oblast na jihu Chiapas, kde se setká s těmi nejchudšími; v Morelias ve středu země má být „nablízku lidem, kteří trpí kvůli násilí“; v Ciudad Juarez na hranici s USA se zase setká „s lidmi, již byli přinuceni opustit domov“. V tomtéž městě také navštíví věznic. Papež také zavítá na poutní místo Guadalupe v Mexico City, kde je uctívána Panna Maria, která „se za nás přimlouvá a je příkladem misionářského učenictví, jež dokáže přijmout všechny pod svůj plášť“. Příběh

Naší Paní Guadalupské začíná 9. prosince 1531, kdy se Panna Maria zjevila sedmapadesátiletému rolníkovi Juanu Diegovi, který za jejím hlasem vyšplhal na kopec Tepeyac. Tento muž byl rodilý Azték a nedlouho poté, co se dal pokřtít, se mu zjevila Paní a řekla mu, že je „matka pravého Boha, jenž dává život“. A požádala ho, aby jí lidé vybudovali kostel. Juan opakovaně chodil s touto prosbou za biskupem, který mu nevěřil. Panna Maria se rozhodla poskytnout znamení ve formě velmi vzácné růže. Když Juan svou tilmu (plášť) před biskupem rozbil, byly zde nejen růže, ale na vnitřní straně pláště i překrásný barevný obraz Panny Marie. Během následujících deseti let se na křesťanskou víru obrátilo devět milionů lidí, což byla největší jednorázová konverze v dějinách. Z kostela, který nechal biskup Panně Marii postavit, se stala bazilika Naší Paní Guadalupské, kterou každoročně navštěvuje patnáct milionů lidí. Obdivují a modlí se před obrazem, který spolu s pláštěm zůstává již přes půl tisíciletí nepoškozený. Lidé odcházejí uzdraveni na těle i na duchu.

Miriam Svobodová, zástupce PMD, m.sv@volny.cz, 608 976 598

Misijní úmysl na měsíc únor: Asie - Aby přibývaly příležitosti pro dialog a setkávání mezi křesťanskou vírou a asijskými národy.

PRÁVIDELNÉ AKCE

Neděle: 20:00 mše sv. s účastí studentů v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Františkánské ulici

Úterý: 20:00 studentský volejbal v tělocvičně Církevního gymnázia, Mikulášské náměstí

Středa: 17:00 příprava ke svátostem v učebně na faře (vchod vedle kostela), kterou vedou studentští kněží P. Vojtěch Soudský a P. Pavel Petrašovský

3. února: 18:00 - 18:50 – jako obvykle adorace s možností duchovního rozhovoru nebo zpovědi (v kapli na faře ve Františkánské)

V postní době (10.2. – 23.3.) bude místo adorace od 18:30 křížová cesta v kostele Nanebevzetí Panny Marie, pod vedením studentů. 19:00 hlavní studentská mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni, po ní od cca 20:15 program na faře (biblická témata, přednášky, kultura, filmy, volný program), ve 21:30 společná modlitba nešpor

Sobota: 20:00 anglická mše sv. v kostele Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské ul. v Plzni

HORÁcké středy – od 20:15 ve farním sále Františkánská 11

3. února: Agapé s palačinkami, povídáním a hrou „Times-up“

10. února: Popeleční středa – křížová cesta v aleji Kilometrovka

17. února: Komunikace a řešení konfliktů v partnerském vztahu, komunikace s rodiči – beseda nad vztahy s manželi Klailovými

24. února: Modlitba z Taizé – meditativní zpěvy a hodnota ticha, ve spolupráci studentské kapely a studentky, která v Taizé byla

AKTUÁLNĚ

Hory s Horou – 4. až 6. března – Dobrá Voda u Hartmanic. Srdečně zveme studenty na výlet na běžkách nebo pěšky (dle sněhových podmínek), na společný čas, vaření, modlitbu a slavení mše sv. Vlídne bytování v domě sv. Vintíře.

Velikonoční duchovní obnova 15. až 17. dubna 2016 na Lomci u Vodňan, doprovází P. Pavel Petrašovský.

Podrobnosti a přihlášky na: marieklimecka@seznam.cz

Františkánská 11
301 00 Plzeň
377 381 757

Od srdce k srdci (návštěvy potřebných)

Chceš pomáhat? Nevíš, jak na to? Jsme otevřené společenství mladých, kteří touží být blízko všem potřebným (nemocným, starým, opuštěným, trpícím, lidem v nouzi), ať už konkrétní pomocí, návštěvou nebo modlitbou či obětí. Věnujeme svůj čas někomu druhému, kdo to potřebuje. Scházíme se dvakrát do měsíce v Plzni ke společné modlitbě, k povzbuzení ve službě a dělení se o vše, co jsme v uplynulém čase prožili. Budeme rádi, když se přidaš. Aktuální informace ráda sdělím na tel.: 734 241 053 Lucka

Škola vnitřní modlitby (od 11. 1. na DCM)

Kurz začal v lednu, scházíme se každé druhé a čtvrté pondělí v měsíci (celkem se jedná o 12 setkání) v prostorách DCM v Plzni, Františkánská 11. Setkání vede paní Marie Ventová. Přihlašovat se můžete mailem na adrese: m.ventova@volny.cz

Večer chval s DCM (16. 2. v 19.30)

Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu, Otcí, Synu i Duchu Svatému, učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými. Další se opět uskuteční třetí úterý v únoru – tedy 16. 2. v 19.30 ve farním sále františkánského kláštera v Plzni. Pozvání platí pro všechny – chvalme Pána!

Postní duchovní obnova pro mládež s P. Vlastimilem Kadlecem, OMI (12. 2. - 14. 2.)

Jak prožít postní dobu? To je otázka, kterou si často klademe. Můžeš do ní vstoupit účastí na duchovní obnově pro mládež, která se bude konat u nás v Plzni na DCM a povede ji P. Vlastimil Kadlec, OMI. Přihlásit se je možné do 4. února. Přijměte pozvání ke ztišení...

JUMP 2016 – přihlašování

Červeně si do svých kalendářů poznamenejte týden od středy 17. února (do středy 24. 2. 20.00 hodin), neboť právě v tyto dny bude jediná možnost se na internetové adrese <http://jump.cho.cz> přihlásit na „nejprestižnější křesťanský tábor“ JUMP. Opět se připravují dva turnusy – JUMP ML (15-18 let), který se uskuteční 7. – 13. 8. 2016, a JUMP XL (18-23 let) v termínu 15. – 21. 8. 2016. Z došlých přihlášek se bude losovat.

Postní Tammím (4. – 6. 3.)

Dvakrát do roka pořádají semináristé pro mladé muže ve věku od 15 do 30 let duchovní obnovu TAMMÍM. Ten letošní začíná v pátek 4. března a končí v neděli 6. března. Na programu budou společné modlitby, bohoslužby, setkání s hostem, meditace, hovory ve skupinkách, sport... Více informací: www.tammim.spolco.cz

UNIT 2016 (11. - 13. 3.)

UNIT je víkend plný workshopů, seminářů, chval apod. určený pro mladé křesťany z různých křesťanských církví a ze všech koutů nejen Plzeňského kraje. Cílem je povzbudit mladé křesťany v jejich víře a umožnit rozličná setkání s novými lidmi a samozřejmě také se samotným Bohem. Setkání se uskuteční v Plzni o víkendu 11. – 13. března. Bližší informace a registrační formulář naleznete na webové stránce: www.unitos.cz

Světový den mládeže v plzeňské diecézi – Setkání mládeže s biskupem Františkem před Květnou nedělí (18. - 19. 3.)

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“ (Mt 5,7)

Už začaly přípravy dalšího setkání s biskupem (Světový den mládeže v Plzeňské diecézi) a program bude opět bohatý a pestrý. V pátek se již tradičně uskuteční Křížová cesta centrem Plzně (začátek v 18.00 v katedrále sv. Bartoloměje). Pokud by chtělo vaše společenství ztvárnit některé zastavení, dejte nám vědět které. Také se ozvěte, pokud máte zájem o nocleh z pátku na sobotu (ve spacáku). V sobotu bude program pokračovat od 9.00 – opět v aule gymnázia na Mikulášském náměstí 23 v Plzni (jen pět minut od nádraží). Na programu bude společná modlitba, dále duchovní slovo, krátké filmy a tematické workshopy... Také se můžete těšit na příležitost k setkání s věřícími vrstevníky z celé diecéze, krásnou liturgii s průvodem s ratoolestmi spolu se slovem otce biskupa v kostele sv. Mikuláše. Na závěr mše svatě otec biskup každému osobně

požehná a předá dárek – památku ze setkání. Stejně jako v minulých letech uvítáme vaši podporu při organizaci celého setkání – pokud nám můžete pomoci (třeba při liturgii, zařizování prostor, předávání informací nebo zajišťování stravování), budeme moc rádi – ozvěte se! Také prosíme o modlitbu za toto setkání i jeho přípravu.

Setkání se Svatým otcem v Krakově (20. –31. 7.)

V září bylo spuštěno přihlašování na oslavy 31. světového dne mládeže – setkání mládeže s papežem, které se uskuteční příští rok v červenci. První týden strávíme v diecézi Gliwice (součástí bude například pouť do Čenstochové), druhý si pak naplno užijeme atmosféry v Krakově – setkání se Svatým otcem, koncerty..., ale hlavně program a katecheze v českém národním centru. Zajištění české výpravy má na starosti Sekce pro mládež ČBK, což, jak už víte, je zárukou kvality. Předpokládaná celková cena i s předprogramem činí jen 5800,- Kč. V rámci ČR bude poskytována podpora početnějším rodinám, informací o slevách pro účastníky z Plzeňské diecéze najdete na našich stránkách: www.plzen.signal.cz. Závěrem upozorňujeme, že od října 2015 probíhají na www.signal.cz/soutez soutěže o cestu zdarma!

Nabídka – témata pro společenství mladých

Nabízíme dvě nové publikace – každá obsahuje jedenáct témat pro společenství mládeže: „Na cestě k člověku“ (křesťanská antropologie) za 10,- Kč a druhý díl „Dar společenství církve“ (církve a společenství) za 20, Kč. V případě zájmu nás kontaktujte.

Úlet (7. – 13. 8.)

Prázdninové setkání pro -náctileté (14-18 let) opět proběhne 7. – 13. srpna v Nečtinech. Čeká Tě společně strávený čas, trocha napětí, krátký výlet, letní kino, koupání, povídání, volejbal, dílny, koncert, oheň, gangy, spousta her a legrace a úžasná parta podobně potrefených... Těší se na Tebe: Anička, Vlastík, Jindřich a další.

Přihlášky a informace: fencl@bip.cz, 731 619 704.

Co se všechno chystá...

Týden modliteb za mládež

(13. – 20. 3.)

X. fotbalový BiskupCUP v Domažlicích (4. 6.)

Diecézní setkání ministrantů v Kralovicích (10. – 11. 6.)

Kajaky v zahraničí (1. – 11. 7.)

ÚLET 2016 (7. – 13. 8.)

Tábor ministrantů (20. – 27. 8.)

Workshop 2016 (21. – 27. 8.)

Z DCM zdraví P. Kryštof & Petr & Petra

Nová tvář DCM

Jmenuji se Petra Nováková a od 1. ledna jsem nastoupila na plzeňské DCM. Mám za úkol pastoraovat mládež v rámci Roku milosrdenství. Pocházím z Jarooměře, kde jsem chodila na gympl, a teď studuji v Plzni na ekonomické fakultě při ZČU. V mé rodné královeské

diecézi jsem navštěvovala tříletý kurz pro animátory a pak jsem se snažila své zkušenosti z něj zúročit v pořádání akcí, kterými, mám pocit, ten region doslova přetéká. Těší mě pohyb, hudba a obrazy, ráda trávím čas s přáteli a poznáváním nových věcí. Moji drazí šéfové Petr a Krzysztof si slibují, že to na DCM trochu rozproudím. Těším se, že se mi to s Vaší pomocí snad povede! Na setkání se těší

Péťa

Centrum pro rodinu

Příprava na život v manželství

Cyklus sedmi na sebe navazujících úterních setkání začíná 2. února 2016 od 18.00 hod. v sále farnosti, Františkánská 11 v Plzni. Témata v únoru: 2. února Jak chápe katolická církev manželství

9. února Manželství z pohledu bible

16. února Hodíme se k sobě? Co si do manželství přinášíme, co očekáváme

23. února Psychologické rozdíly mezi mužem a ženou; potřeby muže a ženy, rozdělení rolí

(Další cyklus bude ve středu od 14. dubna)

Další termíny na jaro

- **Víkend pro chlapce 6.-8. května** – téma a místo konání se zatím „rodí“, jako vždy se můžete těšit na společenství těch, kteří kráčí po cestě, hledají a sdílejí svůj život s druhými.

- **Víkend pro ženy 8.-10. dubna** v Těnovicích – také zde se téma rodí, místo je již jasné. Víkend bude pokusem nabídnout manželkám chlapců, kteří jezdí na chlapecké víkendy (ale nejen jim), víkend v podobném duchu (chlapeckých víkendů). Více v příštích číslech Zpravodaje.

Křesťanská psychoterapeutická poradna

při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou

terapii (více na www.poradnaukaplicky.cz). Poradnu vede psychoterapeutka Marie Kutilová pro objednané 2. a 4. pondělí v měsíci v budově biskupství, nám. Republiky 35, Plzeň. Objednávky: mankak@tiscali.cz, 606 710 631.

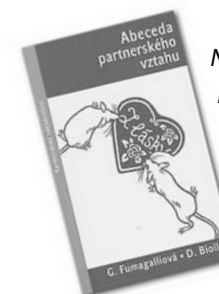
Národní týden manželství

proběhne 8-14. února 2016 s mottem „Manželství je víc než kus papíru“.

Poradna přirozeného plánování rodičovství

Vyškolené instruktorky Vám nabízejí bezplatné konzultace ohledně symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství, plánování početí ... Domluva na tel. 774 213 186 (Věrka) nebo 776 200 028 (Hanka).

Nová kniha pro partnery z KNA

Jindřich Fencel
rodiny@bip.cz, tel 731 619 704

„Až přijdeš jednou na jednohubky, po kterých i můj kocour zavrní...“

Slova téhle písničky často provázejí mě a mé děti na cestách autem. Dodávají nám radost a dobrou náladu, jednoduše nás tahle píseň velmi baví. Také se v té písničce zpívá „můj šarm, hromádka smetí...“ báječná představa. Upřímně, kdo z vás v únoru (úmoru) nezažil někdy tento pocit? Já, zejména v únoru často.

Děti zabalené už tři měsíce v čepicích, šálách, rukavicích, často s nudlí u nosu, kterou nakazí zbytek zdravé rodiny...maminky přeci dobře znají.

Jednoduše shrnuto – mému šarmu měsíc únor nepřidá. ALE TO NEVADÍ!

Tahle písnička totiž končí slovy - „až přijdeš jednou na jednohubky, naplníme štěstím celý byt...“

Miluju tuhle píseň a její náboj.

Představa bytu, naplněného štěstím a ještě v únoru, nádhera.

Jestli hledáte v životě víc, než jen obyčejné jednohubky, přijměte pozvání do Panenek na různé besedy, přednášky, tvoření pro větší i menší, háčkování, angličtinu, psaní Ikon, zpívanky, bubnování, kávu, čaj, útulnou hernu pro děti a nevšední atmosféru. Přijít může opravdu každý, nabídka je pestrá.

Aktuální program RC na měsíc únor, najdete na webových stránkách:
www.plzenskepanenky.cz

nebo na facebooku – Plzeňské Panenky

Rodinné centrum najdete na adrese – Sady 5. května 8, Plzeň - město

NEPŘEHLEDNĚTE NOVÉ A INSPIRATIVNÍ PROGRAMY

Pondělní programy:

8. 2. a 29. 2. od 9.00 hodin program **SPOLEČNĚ VAŘÍME** se Šárkou a Mášou. Jedinečná příležitost nakouknout do kuchyně, kde se vaří chutná, lehká a velmi zdravá strava. A navíc ještě, co uvaříme, to také společně jíme a věřte – nevěřte, chutná znamenitě maminkám i dětem.

Úterní programy:

23. 2. od 9.00 hodin cyklus **JÁ A DÍTĚ** aneb co vás zajímá o rodičovských kompetencích s terapeutem Vladimírem Gaierem. V minulém roce byl tento cyklus velmi navštěvován, tak jsme jej pro vás znovu zařadili, nenechte si setkání ujít.

Středeční programy:

17. 2. od 9.00 hodin **FLAMENKO** v Panenkách. Horká novinka, ochutnávka tance, který vám umožní být sami sebou a probouzí vaši přirozenost. Flamenko může tančit každý. Slouží jako prostředek k uvolnění emocí a zároveň je nástrojem pro vytváření emocí nových. Flamenko, to je práce s rytmem, osvobozující pocit bez masek a předsudků, uvolnění se od toho, co nás trápí, ... přijďte a zažijte.

Čtvrteční programy:

11. 2. od 9.00 hodin **Beseda** o novém Občanském zákoníku s právníčkou Klárou Švajnerovou.

Společně povídáme na téma vztahy mezi rodiči, dětmi a manželi, o výchovných opatřeních během rozvodu nebo náhradní rodinné péči.

25. 2. od 9.00 hodin pravidelný biblický kurz **RADOST BÝT ČLOVĚKEM**, který vede Josef Kaše. Program je určen všem, koho tematika životních hodnot a jejich předávání v rodině, rodičovství a výchově zajímá. Téma dnešního setkání bude Kniha Jób, Jóbovo utrpení a východisko z něj.

Páteční programy:

12. 2. od 9.00 hodin **PSANÍ IKONY**. Tento program jako úplnou novinku vede Marcela Cvachová. Co znamená „Psaní Ikon? Ikony jsou obrazy Krista, Panny Marie a světců. Ikony nejsou ozdobným prvkem, ale předmětem úcty a modlitby. Společně se ponoříme do modlitby ikonopisců – neváhejte a přijďte se dotknout „Boží věci.“

26. 2. od 9.00 hodin **Cyklus RADOST BÝT RODIČEM**. Co můžete očekávat? Pravidelná setkání s porodní asistentkou Lucií Kašovou jsou určené ženám jakéhokoliv věku. Otevřeme spolu témata, která ženy často trápí, ale příliš se o nich nemluví. Například sebevědomí ženy, tvoření domova, výchova láskou, jak se konstruktivně „pohádat“, když děti odchází do života a další. Dále se můžeme věnovat všemu, co souvisí s dospíváním dívek, těhotenstvím, porodem, šestinedělím a kontaktním rodičovstvím.

AKCE PRO RODINY - ČAS PRO RODINU

Ve středu 17. 2. od 16.00 do 18.30 hodin jsme pro vás připravili v prostorách Rodinného centra, Sady 5. května 8, tvůrčí, oddechovou dílnu pro celou rodinu. Na programu je découpage a la Provence, zdobené dřevěné tácy a další přírodní tvoření. Těšíme se na vás.

...tu píseň, zpívá nejlepší zpěvák na světě, Vláda Mišík.

Za RC připravila Marcela Cvachová.

Tříkrálové koledování na Kdyňsku

V sobotu 9. ledna 2016 vyšel od základní školy dlouhý, pestrobarevný průvod. Zpěv koledníků doprovázela hra na housle a trubku. V průvodu šel i kdyňský starosta p. Jan Löffelmann a kdyňský vikář Msgre. Miroslav Kratochvíl.

Na prostranství před muzeem, kde se koledníci shromáždili, P. Kratochvíl přivítal jak koledníky, tak i ostatní obyvatele, kteří se přišli na zahájení sbírky podívat. Promluvil o důležitosti pomáhat potřebným i o tom, jak je důležité přinášet úsměv, radost i vlídné slovo, zvláště osamělým lidem. Nakonec popřál koledníkům, aby všude našli otevřené dveře i lidská srdce.

Ulicemi Kdyň a okolními vesnicemi prošlo 170 králů a královen rozdělených do 57 skupinek. Potěšující je, že

někteří noví vedoucí skupinek se sami aktivně přihlašovali.

Koledníci vybrali rekordní sumu 271.769,- Kč, což je o cca 24.000,- Kč více než loni. Velikou zásluhu na tomto výsledku má opět výborná spolupráce s kdyňskou školou. Zvláštní poděkování patří p. učitelce Patkové, která všechny třídy obešla a řadu dětí pro koledování získala. Mnozí z řad vyučujících se opět zapojili jako vedoucí skupinek.

Kdyňský vikář Msgre. Kratochvíl, hlavní koordinátor sbírky v tomto regionu, vřele děkuje všem, kteří přispěli a podpořili ty, kdo to potřebují. Děkuje samozřejmě i všem obětavým koledníkům a jejich vedoucím, kteří věnovali svůj čas i několikahodinovou námahu pro zásluhou věc.

Marie Hánová

Ve Staňkově jsem našel pomoc a pochopení

Po uzdravení a propuštění z dlouhodobé hospitalizace jsem začal svůj nový životní příběh v roce 2015 ve Staňkově. Pustili mě z nemocnice, ale nikoho nezajímalo jestli mám peníze, kde budu bydlet, jestli mám co jíst.

Když jsem poprvé zazvoznil na staňkovské faře, přišel mi oteřit pan farář Wojciech Pelowski, člověk, který mě vyslechl, zajímal se o můj životní příběh, okamžitě vyrozuměl i paní Petrašovskou, která se angažuje v místní charitní organizaci. Vybavili mě základními potravinami, ošacením a dokonce mi i poskytli malou finanční hotovost, jelikož já neměl ani na to abych si mohl začít vyřizovat sociální dávky, kdy jsem musel jet na úřady do Horšovského Týna nebo do Domažlic. Na konci tohoto setkání se mě pan farář společně s paní Petrašovskou zeptali zda jsem věřící. Vysvětlil jsem jim, jak to u mě s vírou je. Pan farář mi řekl, když se na to budu cítit, mohu přijít v neděli na mši svatou, modlit se má právo každý. A tak od té doby navštěvuji pravidelně, neděli, co neděli, kostel sv. Jakuba, mši svatou a kázání pana faráře Pelowského... Nikdy jsem neměl zdání, že pan farář má tolik věcí na starosti, že se stará o mše, svatby, křty, pohřby, přípravu nových farníků, tedy výuku náboženství, má na starosti i tzv. "papírování", a to jsem určitě nevyčerpal ještě všechny jeho povinnosti, jelikož je ani všechny neznám. Dále Noc knihoven, kdy v prostorech fary byl hostem i herec pan Švehlík, Noc kostelů, kdy se konal i koncert a vyhlídka na věži, výstavy obrazů pro všechny obyvatele Staňkova,

na podzim to byla propagace a organizace dobročinné akce MISIE 2015 pro Filipíny, kdy měl obrovskou starost s tím, aby bylo co nejvíce památkových a vzpomínkových předmětů. Celý advent probíhaly různé kulturní akce, koncerty, které vyvrcholily v době Vánoc perfektně připraveným vánočním programem. Realizace živého Betlému na farní zahradě, který byl otevřený denně od rána až do tmy do 3. ledna, kdy opět návštěvníci, zejména děti, dostávali drobné dárečky, pro dospělé byla v kamenném Betlému výstava historických fotografií, dokumentů a kronik. S maximální pečlivostí a důsledností dbá na to, aby do historické kroniky zdejší farnosti bylo veškeré dění ve farnosti zaneseno. Neúnavně shání prostředky na opravu kostela, realizoval akci formou dopisů, kdy oslovil v podstatě všechny občany Staňkova a přilehlého okolí. Za jeho přispění úspěšně proběhla 1. etapa opravy střechy kostela, už teď připravuje další etapu. Je to jenom několik dní zpátky co proběhla Tříkrálová sbírka, kterou společně s charitou pod vedením paní Petrašovské, připravovali, pan farář osobně s dětmi prováděl sbírku celý týden, den co den, od rána, až do odpoledních hodin, kdy ihned po návratu, bez chvilky odpočinku, šel sloužit mši svatou. Musím přiznat, že za celý svůj život jsem nepotkal ani nepoznal lepšího člověka, tak obětavého, pracovitého, příjemného, poctivého, s tak obrovským a otevřeným srdcem. Nezná slova "nemám čas, teď nemohu", záporné odpovědi a negativní postoje.

Ivo Panuš ze Staňkova

Z diáře biskupa Františka

- 1. 2. 17:00 Plzeň, **mázhaus radnice**, vernisáž výstavy Historie a současnost plzeňské diecéze
- 6. 2. 9:30 Biskupství plzeňské a katedrála sv. Bartoloměje, Setkání zasvěcených osob
- 7. 2. 9:00 Plzeň, **kostel sv. Jana Nepomuckého**, mše sv. pro Radio Proglas
- 12. 2. 10:30 Biskupství plzeňské, setkání misionářů milosrdenství
16:00 Mariánské Lázně, poděkování tříkrálovým koledníkům
- 14. - 20. 2. Nový Dvůr, **klášter Naší Paní**, exercicie biskupů
- 22. - 26. 2. Castelgandolfo, Hnutí focolare
- 29. 2. 14:30 Praha, **ČBK**, setkání se zástupci církevních hnutí a komunit

P. Vojtěch Kodet, ThD., O.Carm.

Tvář Otcova milosrdenství

Postní doba Jubilejního roku milosrdenství bude na televizi Noe patřit duchovní obnově známého karmelitána a exercitátora.

Věnoval ji zvláště divákům televize dobrých zpráv.

ZPRAVODAJ
plzeňské diecéze
2/2016

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň. Odpovědná redaktorka: Alena Ouředníková, e-mailová adresa redakce: zpravodaj@bip.cz, tel.: 377223112, internet www.bip.cz. Evidenční číslo MK ČR E22167. Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky. Tiskne MK TISK Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 14.1. 2016, uzávěrka příštího čísla: 18.2.2016.

Italské speciality

Veleslavínova 7, Plzeň
GPS: 9.7487150N, 13.3800317E
Provozní doba: pondělí – pátek:
9:30 – 13:00 a 13:30 – 18:00
tel.: +420 608 768 054
e-mail: info@aggeo.cz
www.aggeo.cz

Již brzy nás najdete na nové adrese: Rooseveltova 13, Plzeň